

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204765
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714204765.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti odporcovi: E. E., F. XX.XX.XXXX, T. S. Č. X, občan SR, zastúpený súdom ustanovenou opatrovníčkou R. P., zamestnankyňou Okresného súdu Senica, za účasti Spotrebiteľského združenia OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260086 ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zast. advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 288,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet jeho právneho zástupcu vedený v Q. T. I..J., Č. Ú. : XXXXXXXXXXX/XXXX, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 38 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd dňa 1.8.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 288,90 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 288,90 eur od 22.7.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania 43,51 eur (počítaný ako 8,75% ročne z sumy 348,85 eur za obdobie od 13.11.2012 do 21.01.2013 v sume 5,77 eur, z sumy 288,90 eur za obdobie od 22.01.2013 do 21.07.2014 v sume 37,74 eur) z titulu nesplateného úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy z 11.11.2009 a trovy konania 17 eur za súdny poplatok.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením navrhovateľa a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, úverovou zmluvou zo dňa 11.11.2009, úverovými zmluvnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov a odmien, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 4.7.2013, kartou klienta, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Home Credit Slovakia, a.s. uzatvoril s odporcom dňa 11.11.2009 úverovú zmluvu, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úverový rámec v sume 320 eur. Odporca sa zaviazal úver splácať po 4% z dlžnej sumy vždy k 20. dňu v mesiaci. V zmluve sa ďalej dohodli na priemernej hodnote úrokovej miery pre kreditné karty 13,38%, ročnej úrokovej sadzbe: 26,28%, 11,88% (sú vedľa seba uvedené obe čísla). Na spodnej časti úverovej zmluvy je v predtlačenej forme drobným len ťažko voľným okom čitateľným písmom uvedené, že „Spoločnosť a klient podpismi na ÚZ zároveň uzatvárajú rozhodcovskú doložku; Klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXX/XXXX uzatvorenej medzi Home Credit Slovakia, a.s. ako poisťníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ, a.s.“.

Súd sa oboznámil s obsahom úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (na ktoré sa Home Credit Slovakia, a.s. odvoláva) a zistil, že tieto sú na predtlačenom formulári písané malými písmenami, ťažko čitateľné voľným okom a nie sú v nich dojednané žiadne individuálne podmienky, t.j. osobitne dohodnuté s možnosťou zasahovania zo strany spotrebiteľa. V základných ustanoveniach úverových podmienok (Hlava 1, §1) je uvedené, že podmienky sa spravujú § 273 Obchodného zákonníka.

Z karty klienta (odporcu) mal súd preukázané, že odporca reálne vyčerpал úver v sume 534,13 eur a doposiaľ zaplatil celkovo sumu 602,27 eur. Odporca bol podľa navrhovateľa v omeškaní so splácaním, preto ho navrhovateľ vyzval listom z 4.7.2013 na splatenie celého dlhu 315,26 eur najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Navrhovateľ súdu preukázal, že predmetnú výzvu dal pre odporcu na poštovú prepravu.

Z návrhu navrhovateľa mal súd preukázané, že žalovaná suma 288,90 eur pozostáva z istiny 272,96 eur, úroku 13,31 eur, poplatok za výpis z účtu 1.63 eur, zmluvnej pokuty 1 euro. Navrhovateľ si osobitne vyčíslil úrok z omeškania 43,51 eur (5,77 eur predstavuje 8,75% ročne z sumy 348,85 eur za obdobie od 13.11.2012 do 21.01.2013 + 37,74 eur predstavuje 8,75% ročne z sumy 288,90 eur za obdobie od 22.01.2013 do 21.07.2014, kedy bol vypracovaný návrh na súd).

V §3, Hlava 14. úverových zmluvných podmienok navrhovateľa je súčasťou jednoliateho textu (bez akéhokoľvek zvýraznenia časti textu pr. v časti „zmluvná pokuta“) uvedené, že v prípade z omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporcu. Jeho právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia počítajúc odmenu za jeden úkon práve z sumy 288,90 eur ako tarifnej hodnoty. Konkrétne si uplatnil sumu 75,91 eur pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby x 23,24 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa vo veci); 2 x režijný paušál á 8,39 eur, 20 % DPH z súčtu súm 23,24x 2+8,39 x2.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom vyjadrení opieral o ustanovenia § 52 ods. 1,2,4 OZ, § 53 OZ, § 54 OZ, §4 a nasl. zákona č. 258/2001 Z. z. Na podporu svojich tvrdení sa odvolával na množstvo obdobných rozhodnutí vydaných inými súdmi (pr. KS v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 z 9.8.2011, 11Co/141/2012 z 3,7,2013, rozsudok NS SR sp. zn. 3 Sžo/19/2012 z 12.3.2013, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3S/53/2011 z 21.2.2012,). V rámci svojho vyjadrenia na obranu odporcu uviedol, že „odporcovia nemali možnosť vopred zmluvu reálne ovplyvniť“. Z príloh mu vyplýva, že odporca celkovo vyčerpал sumu 534,13 eur, uhradil 602,27 eur, ale navrhovateľ žaluje ešte sumu 288,90 eur. Uviedol, že je ťažké nájsť logický podklad na vymáhanie žalovanej sumy 288,90 eur, ktorá by v súčte so sumou 68,14 eur (suma, o ktorú bola istina preplatená) predstavovala odplatu za poskytnutie úveru ako 66 %! Odvolávajúci sa na obsah zmluvy, nešpecifikovanú mesačnú splátku v zmluve podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona. Návrh považuje za neopodstatnený v celom rozsahu, žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu majúc za preukázané, že odporca uhradil celú vyčerpanú sumu.

Navrhovateľ na vyjadrenie vedľajšieho účastníka uviedol, že úverová zmluva je platná a účinná, obsahuje zákonom predpísané náležitosti, je prejavom slobodnej vôle zmluvných strán, je uzavretá v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v čase jej uzatvorenia. Podľa jeho názoru neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. účinného k dňu uzavretia zmluvy o pôžičke (t.j. 11.11.2009), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) až j) zák. č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania

a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkový výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu väd podľa § 499 Obč. zák. a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 2 písm. e/ zák. č. 258/2001 Z.z. poplatkami je akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci súd vyvodil záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami prejednávanej veci, obsahom úverovej zmluvy, všeobecnými zmluvnými podmienkami súd tieto vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Podstatné pre rozhodnutie v preukázaných skutkových okolnostiach s ohľadom na uvedené právne predpisy boli najmä nasledovné úvahy: Na základe písomnej úverovej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi reálne spotrebiteľský úver 534,13 eur. Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky 4 % z dlžnej čiastky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Odpoca neplatil splátky riadne a včas, ale celkovo zaplatil sumu 602,27 eur. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania od 22.7.2014 a osobitne vyčíslený v sume 43,51 eur za obdobie od 13.11.2012 do 21.7.2014).

Zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 01.04.2004 boli do Občianskeho zákonníka implementované smernice Európskych spoločenstiev a Európskej únie: 1. Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29 34); 2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 94/47/ES z 26. októbra 1994 o kúpe práva na sezónne užívanie nehnuteľností (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 280, 29/10/1994, str. 83 87); 3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a súvisiacich zárukách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 171, 7/7/1999, str. 12 16). Do občianskeho zákonníka bola vložená piata hlava, ktorá upravuje otázku spotrebiteľských zmlúv či práva a povinnosti spotrebiteľov, dodávateľov.

Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.11.2009), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.11.2009), Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.11.2009), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (účinný k 11.11.2009), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (11.11.2009), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Predmetom sporu je zaplatenie sumy 288,90 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 288,90 eur od 22.7.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania 43,51 eur za obdobie od 13.11.2012 do 21.07.2014 z titulu nesplateného úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy z 11.11.2009.

Z vykovaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Winterova 7, Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej

len „Home Credit Slovakia, a.s.“) je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, odporca je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou zo dňa 11.11.2009 (predmetom bolo poskytnutie úverového rámca) súd posudzoval podľa zákona č. 126/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). Ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky (ako súčasť zmluvy) mala spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporcu, pričom tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohla ovplyvniť ani neovplyvnila. S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) je nevyhnutné právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd skúmal obsah úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., osobitne tie - na ktoré sa navrhovateľ odvoláva pri jednotlivých svojich nárokoch a zistil, že sú na predtlačnom formulári a žiadna z uplatnených nárokov nie je individuálne dojednaný. Navrhovateľ v konaní preukázal, že odporca vyčerpá úver v sume 534,13 eur a uhradil celkovo sumu 602,27 eur. Odporca sa dostal do omeškania pre nesplácanie úveru riadne a včas. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou a to vo forme percent. „4% z dlžnej čiastky“ bez jasnej a určitejšej špecifikácie, aká suma (v tomto prípade: percentuálna časť) z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 2 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok).

Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. Odporca preukázateľne uhradil 602,27 eur, pritom vyčerpá 534,13 eur, t.j. splatil viac než vyčerpá. Nakoľko na úver je potrebné obligatórne prihliadať ako na bezúročný a bez poplatkov, a odporca preukázateľne uhradil vyššiu sumu než vyčerpá ako úver, súd návrh zamietol v celom rozsahu.

Ďalej je potrebné uviesť, že po oboznámení sa z obsahom všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy súd zistil, že obchodné podmienky sú na predtlačnom formulári. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva, musí vyhodnotiť medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a povinnosti súdu dbať na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musí zväžiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania navrhovateľa nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

V komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, návrh je podaný nedôvodne. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania pri odporcovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešným odporca, ktorý si trovy konania neuplatnil, preto mu súd ich náhradu ani nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Home Credit Slovakia, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu, pričom odporcu v oznámení označil len ako spisovú značku, výšku žalovanej sumy a žiadal zaslať návrh s prílohami.

V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu. V rámci svojho vyjadrenia ide síce o hutný text, ktorý je naformulovaný v podobe používanej v ďalších jeho vyjadreniach v iných konaniach na tunajšom súde. Jedine mení číslo a dátum zmluvy, výšku žalovanej sumy, výšku odporcom zaplatenej sumy zistennej z listín zaslaných mu súdom (na jeho žiadosť), v % - tých vypočítaná spotrebiteľom zaplatená suma. Teda z piatich strán hutne písaného vyjadrenia sa samotnej ochrany konkrétneho odporcu týkala polovica jednej A4 strany.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 38 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčíslil odmenu za jeden úkon 23,24 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 288,90 eur. Suma 38 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 23,24 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,39 eur; 3/ 20%DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na účet: vedený Q. T., I..J.. Č.: XXXXXXXXXXX/XXXX.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. navrhovateľ vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporkyne okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša o prefabrikovaný vzor vyjadrenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nadbytočné a nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Co/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.